

Plana Jove

Yo, mi, yo, mi, yo, mi

¿Y los demás qué?

Constantemente nos encontramos que el mundo está influenciado por un yo. Concretamente, ahora estamos oyendo por la radio un anuncio un poco absurdo. Me parece que dice algo así: «Con mejor visión más producción», los defectos visuales entorpecen la producción del país o algo por el estilo, y al final dice «revise su vista». No sé quien es el promotor de este anuncio, mas no creo que se interese mucho este Sr. por nuestra visión, sino por su producción, para que pueda explotar más al trabajador, lo que pasa es que no lo disimula si quiera. ¿No sería mejor decir algo así?: Revise su vista por esto, esto y esto, concretar por qué me interesa revisar la vista a mí y no lo que le interesa a él, porque razones creo que sobran. Sr., que a mí no me interesa su producción en absoluto, tengo mis problemas y no me interesa si Vd. desea comprarse otro coche con lo que produzca yo.

Ahora bien, a mi no me preocupa este anuncio y a Vdes. creo que tampoco. Lo realmente trágico es que entre estas personas que sólo respetan sus puntos de vista están gentes muy influyentes del país, si estas personas hubieran pensado en los demás igual que en si mismas, quizás esto... o quizás este pueblo... o ...esto no habría sucedido, o no sería así.

Pero, ¿no hacemos nosotros lo mismo?, ¿cuando decimos algo pensamos en lo que los demás desean, o sólo pensamos lo que deseamos nosotros?

¿Por qué cuando mañana ofrezcamos algo a alguien no pensamos un poco más en lo que desea ese alguien y dejamos de pensar un poco en nuestro yo?

¿Y qué conseguiremos? Probar no cuesta nada.

Carreras

EL MIM

Com ja sabem, hi ha diferents maneres de comunicar quelcom: estats d'ànim, problemes, experiències, etc.

Les diferents maneres poden ser: la llengua parlada o escrita, encara que amb tot això s'ha d'assenyalar els problemes que porten aquests sistemes de comunicació; perquè dir se'ns ho impedeixen les actuals estructures, vull dir l'estat polític i social en general. Altres maneres poden ser també la pintura, la música i, finalment, encara que n'hi hagin d'altres, l'expressió corporal, que pot ser parlada, o l'expressió en si sense parlar, això és, el mim.

El mim és una manera de comunicació antiga però que ara té la mateixa importància que abans. Mitjançant el mim podem expressar teatralment i amb molta vivaesa problemes de totes classes, experiències, etc., amb la corresponent «censura», encara que potser no sigui tan rígida com la de la llengua parlada o escrita.

Tots aquests sistemes serveixen per transmetre un missatge a les altres persones, per treure'n unes conclusions o simplement per denunciar alguns fets; encara que moltes vegades no interessa a algunes persones comunicar o que siguin comunicades certes coses que poden fer obrir els ulls a la gent.

Tot això que acabo de dir pot semblar dues coses: que no he dit res, o es pot posar la pregunta, a què ve tot això? Doncs tot això ve per parlar d'un grup de joves anomenats «Joglars», que mitjançant el mim han expressat tota una sèrie de problemes o de qüestions a tot Europa, amb un acolliment, per part del públic, bastant gran. Doncs bé, tenim l'oportunitat de veure aquest grup a Granollers el dissabte dia dos de desembre en el «Casino Club de Ritmo» a les 10'45 del vespre. Cal que ho aprofitem per veure un espectacle en el qual estem poc acostumats.

Si quan surt aquest article ja ha passat la data, en llegir això val la

pena pensar si hem aprofitat l'espectacle, i si ho hem fet, què en podem treure del que hem vist?

Jaume Danti

L'ENQUESTA SOBRE «EL JOVENT I ELS DINERS» ENCARA NO ESTA APUNT

En el número anterior vàrem presentar aquesta enquesta que estem fent entre el jovent... Però encara l'estem fent. Anem molt poc a poc, com podeu veure. En realitat només ens falta fer el recompte de totes les respostes per a poder-vos oferir el resultat. Com que no disposem de cap computadora ho hem de fer pel sistema tradicional i passat de moda de sumar i restar i per aquest motiu, ens allarguem més del compte.

En resum: el mes que ve esperem poder oferir el resultat de l'enquesta (amb tants per cents, etc.). Una mica de paciència, que val la pena!

¡Viva la gente!

El grup «Viva la Gente», o, si us agrada més en anglès, «Up Whit people», van néixer probablement en alguna universitat dels Estats Units de Nord Amèrica, en un temps en què els pobres patien, entre una guerra, en un país ple d'assassinats. «Viva la gente» surt també de les lluites que hi havien a Harlem entre blancs i negres. Al mateix temps, el grup «Viva la gente» s'inspira en els cants espirituals, negres o blancs, un cant alegre per unir a tots els homes. I així uns joves, recolzats per una gent gran que els comprenien instituir aquest grup, per a escampar alegria, amor..., per a proclamar la llibertat i d'altres coses que molta gent gran no coneix. Ja tenia raó «El Petit Príncep»...

L'ESTIL DE «VIVA LA GENTE»

L'estil del grup «Viva la gente» té una base fonamental: que sempre és

ALMACEN DE VENTAS

AL SERVICIO DE LA CONSTRUCCION

Carretera de Barcelona, s. n.

Teléfono 52 y 101

Santa Eulalia de Ronsana

Asistencia Técnica y Montaje Radio - TV.

Instalación Auto-Radio

Taller: Guayaquil, 93

GRANOLLERS